

Vismannen landbruksdirektør Bjanes

rører ved et av de store samvittighetsspørsmål som brant i alle norske under okkupasjonsårene

«Nationen» har i et intervju med landbruksdirektør Bjanes berørt et emne som burde gi for ståelseløse og dømmesyke kretser både innenfor og utenfor sentraladministrasjonen noe å tenke på.

Bjanes forlot 1942 departementet. Han satte seg på skolebenken på Blaker husflidsskole. Dette var på sin måte meget aktverdig gjort. Men, sier han i intervjuet, det er også der jeg har min orm, da jeg aldri kan bli klar over om det var riktig å forlate sitt ansvar i en vanskelig tid. Det villø nok blitt skumling om jeg hadde blitt på min post, men det beviser ikke at det var riktig å gå. Jeg hører ikke til dem som tør påstå det er hovedsaken å redde seg selv under slike forhold.

Funksjonærstyret i Oslo

Overgangen til skatt av årets inntekt vil kreve 25 nye funksjonærer til ligningsvesenet. Dette er i første omgang, når apparatet er fullt utbygget blir det 50 nye.

Våre barn trenger mat som andre

En forretningsmann spør hvor lenge og hvorfor NS fortsatt skal forfølges?

Brev — med kommentar av SVERRE MANGBERG

Jeg fikk forleden dag et brev fra en kjenning i en av våre større byer. Det var et privatbrev, men tror neppe det kan skade at også andre får del i det.

Brevskriveren var en kjent og aktet mann som av rent ideelle beveggrunner ble med i NS. Da andre sviktet sto han fast på sin post. Det ble hans ulykke.

Etterhvert er det heldigvis mange av våre motstandere som innrømmer hvor feilsporet de var i hetzens gyldne år. Men enkelte standhaftige fortsetter med sin giftspredning. Brevskriveren forteller at det i hans by ennå er grupper som besitter såpass stor innflytelse at deres hatske innstilling gjør virkning. Etter en relativ stillstand en tid, har hatet og dumheten eiendommelig nok, tatt seg merkbart opp igjen. Han har kontaktet fremstående menn som, selv om de på direkte spørsmål svarer at «dette med NS» selvfølgelig ikke hefter lenger, like fullt vil ha seg frabedt å handle med ham. Og en av dem gikk lenger enn som så. Han sa like ut at når vår brevskriver hadde vært NS fikk han selv ta konsekvensen. Selv ikke etter den utstøtte straff var brøden søt. Vår manns handlinger

Spredte røster blant dem som driver med strømmen vil ha det til «at nei, så galt kan det vel ikke være?» — Men vi som er dømte, og som fortsatt forfølges, vi vet. Måtte dette at vi vet, gi oss styrke. Slik at vi hver dag kan gå til vår gjerning med ner- ver av stål. Det trenger vi hvis

vi skal leve videre. Våre barn trenger mat som andre, klær og hus, kanskje også litt varme og sympati.

Det er mulig at noen furter. Jeg har selv lyst til det, og gjør det sikkert sån til og fra. Men så lenge jeg har barn å

Fortsettes inne i bladet.

Håkon Håkonssons saga er offisiell historieskriving og fortier følgelig meget

sier Alexander Bugge i Norges Historie bind II, anden del, side 241

Kaos blir det

gjennom lover med tilbakevirkende kraft

Av høyesterettsadvokat GUSTAV HEBER, Oslo.

De av dagens menn og begynner å regjere ved siden

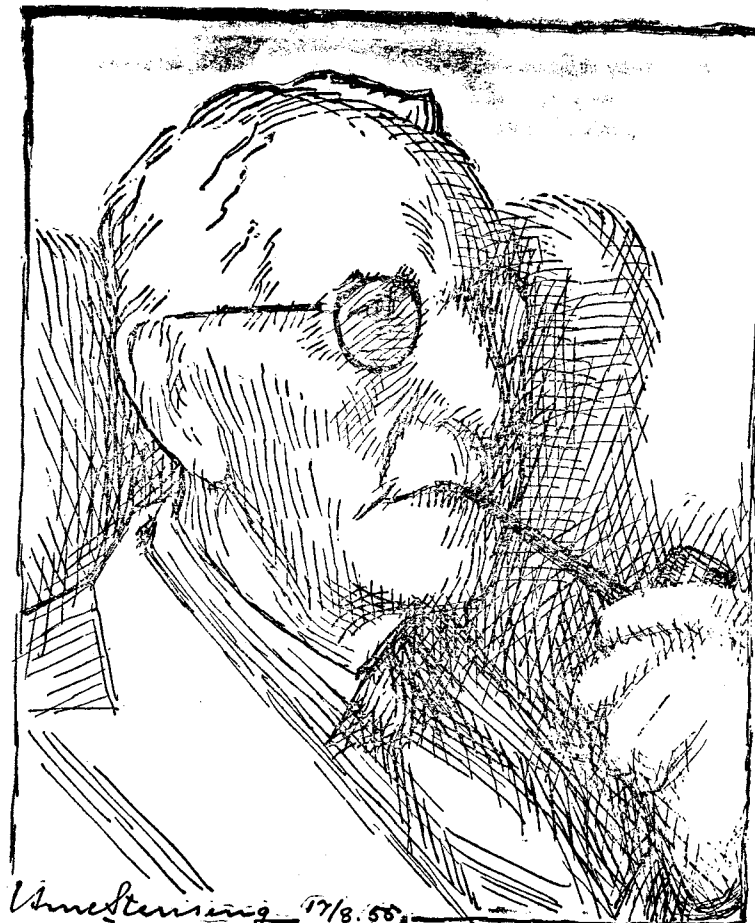
Hvem har ansvaret

for at det i 1955 ikke ble satt riksrett over vår Londonregjering?

Alle vet at de rette ansvarshavende frikjente seg selv og oppholdt befolkningen med å henge ut NS som skyteskive og syndebygg.

Spørsmålet om riksrett synes i midlertid å ha fått ny aktualitet ved Trygve Lie hin åpenhjertiges bok «Leve eller dø». Han legger ikke lenger skjul på at statsminister Johan Nygårdsvold og utenriksminister Halvdan Koht hadde en vesentlig del av ansvaret for situasjonen 9. april. Han tidde om det dengang det var hans simple plikt ikke å tie. Dermed hjemfaller også han til riksrett. Ikke så å forstå at dette er vår metode. Ingen dom over regjeringen Nygårdsvold kan utviske vårt lands ulykke av 1940. Det er seierherrenes nederdrectige tarvelighet mot NS som kvalifiserer dem til selv å bli behandlet etter sin egen oppskrift. En riksrett bestående av NS-jurister vilde uten tvil ha kunnet gi Trygve Lies forsinkede oppklaringsbestrebelse et godt puff i den riktige retning.

Heime og ute

Vi presenterer her den større vismann, tidl. landbruksdirektør O. T. Bjanes. Han er nå 80. — Det ga moder- næringen følelse av trygghet å ha en mann som Bjanes i ledelsen. Gjennom 40 år var han knyttet til landbruksdepartementet, derav 25 som landbruksdirektør. Hans far var bonde i Fet og tilhørte en gren av Løken-slekten, og hans mor var fra Lønset i Oppdal. Meget fikk Bjanes utrettet, vi håper derfor han kjenner seg som en lykkelig mann. Nyter sitt otium i bratte grusbakken under Kolsås i Bærum, hvor han bygget seg hjem og gård med 1000 bugnende frukttrær.

Minister Blehr om Trygve Lies bok

Trygve Lie: LEVE ELLER gens historiske nattmøte 9. hadde noen sjanser i kampen,

Minister Blehr om Trygve Lies bok

Trygve Lie: LEVE ELLER DØ. Norge i krig. Tiden Norsk forlag.

Etter all den intetsigende halvlitterære produksjon, vi har måttet lese etter befrielsen, kommer Lies bok som en stor og behagelig overraskelse. Den gir inntrykk av å være ærlig, og den er skrevet av en mann som har meget å fare med. Han synes å være relativt fordomsfri, og fremfor alt har han sine meningers mot. Samtidig er han meget åpen og meddelsom. Derved er boken blitt til å få forstand av. Den er avslørende, såvel når forfatteren vil avsløre, og når det ikke direkte er hensikten. Den vil vekke forargelse og motsigelse. For den er et rystende dokument om impotente, partidominerte politikere, som fører sitt land i ulykke, om deres rådvillhet og hjelpeløshet, da de konfrontertes med følgene av sin politikk — om en flokk av nuller og små brøker på flukt fra sitt ansvar — en vettskremt, kakkende hønseflokk i panikk. Var Lie det eneste mannfolk i flokken?

Lie forteller fra regjerin-

gens historiske nattemøte 9. april:

«Statsrådene løp til og fra telefonen, satt rundt bordet eller i stolene langs veggene. Felles for oss alle var to spørsmål: Våre familier og våre departementer. — — — Først skulle våre hustruer underrettes om begivenhetene. Så kom spørsmålet om hva vi skulle gjøre med koner og barn. Og så var det departementene».

Her var det såvisst ingen, som i fedrelandets farestund sang «Was kehrt mir Weib, was kehrt mir Kind».

Lie fortsetter med fin ironi: «Nå meldte spørsmålet seg om hvordan forsvaret skulde organiseres. Var det ikke så, at stortingspresident C. J. Hambro nylig hadde sagt, at om forholdsvis kort tid vilde det ikke være tyske krigsfly utenfor Tysklands grenser eller marinefartøyer på havets overflate? — — — Hadde ikke briterne meddelt oss dagen i forveien at deres marine vilde holde vakt i 48 timer ved de minefeltene som de folkerettsstridig hadde lagt ut langs den norske kyst? Etter den oppfatning som anerkjendte norske politikere offentlig hadde gitt uttrykk for, etter de tilsagn som tidligere var gitt fra fransk og britisk hold om «forståelse» i tilfelle Norge skulde bli angrepet, og endelig etter meldingen om de britiske flåteenheters vakt-hold på tre forskjellige avsnitt langs Norges kyst, skulde det, tross alt, tenkte vi, være grunn til å håpe at vi

hadde noen sjanser i kampen, selv om det var en overmektig fiende vi sto overfor».

Her baserte de ulykkelige således sitt håp om forsvar mot det tyske angrep på de flåtestyrker England hadde sendt ut til forsvar for sitt angrep. Tydeligere kan neppe karakteren av vår «nøitralitet» markeres.

Hvordan var så denne veggepyrd i regjeringsmøtet den 9. april? Her gir Lie beskjed i et kapittel om «Statsministeren og vi andre». Det er for uinnviede kanskje det interessanteste avsnitt i denne hyperinteressante bok. Vi får

Fortsettes inne i bladet.

Benjamin Vogt

Benjamin Vogt har i Morgenbladet «berikket» en artikkel av Bernt A. Nissen om forspillet til Karlstadforhandlingene. Den sist nevnte er ikke blitt svar skyldig og skriver i samme avis 8. sept.: «Jeg blir i den anledning nødt til å påvise at herr Vogt fullstendig savner kjennskap til dette forhold, som har vært kjent helt siden 1941, da det første gang ble berørt av den svenske historiker dr. Arne Wählstrand. Siden har professor Worm-Müller gitt en utførlig redegjørelse for saken i Historisk Tidsskrift for 1951».

Ikke så å forstå at Benjamin Vogt interesserer oss synderlig. For det gjør han ikke. Men han har stundom tillatt seg å ha en offentlig mening om de såkalte «landssvikere» — endog en meget hatsk og bitter sådan — og da kan det jo være av interesse å notere hvordan det står til med hans journalistiske pålitelighet. Tomme tønner ramler som be-

c. c.

relativt stillstand en tid, har hatet og dumheten gjendommelig nok, tatt seg merkbart opp igjen. Han har kontaktet fremstående menn som, selv om de på direkte spørsmål svarer at «dette med NS» selvfølgelig ikke hefter lenger, like fullt vil ha seg frabedt å handle med ham. Og en av dem gikk lengre enn som så. Han sa like ut at når vår brevskriver hadde vært NS fikk han selv ta konsekvensen. Selv ikke etter den utstående straff var brøden sonet. Vår manns handlinger under krigen, likegyldig hvor uangripelige de måtte være, var denne fariseer uvedkommende. Medlemskap i NS var mer enn nok, dermed basta.

Han ble videre undervist om at han og hans familie fikk klare seg som best de kunne, hvilket vel nærmest måtte bety at de burde kunne leve av ingenting. Denne innstilling går igjen nær sagt overalt, det gjelder jo for disse mennesker å komme brysomme konkurrenter tillivs. Fariseerne angriper derfor hvor og når de kan slippe til, her kommer ingen normale spilleregler på tale, intet krav på anstendighet. Forsøker en av våre folk å drive en næring, straks løper selvbestaltede patrioter og tidligere tyskervenners skosålene av seg for å varskue at med N.N. må ingen drive forretninger. Det må jo ikke glemmes at — — Dette kan selv for personer tilhørende samme ertes virke usmakelig, men for fredens skyld vet De. — — Hva kan der ikke komme i avisene? Det er dog bedre at en lider enn — —

Hvem står bak alt dette? Og hvor vil de hen? Nei, slik spør de ikke disse mennesker som alltid løper med dem som har makten, og som alltid er supernasjonale når det er gullet som lokker. Pengene er kittet som binder dem sammen. Dertil faller det så lett dette med fortsatt å for-dømme oss som engang er satt utenfor og som offentlig ikke slipper til med et hederligt svar. Forfølgerne pådrar seg, så langt de selv kan se, ingen risiko, og bryr seg null og niks om dannelse og kultiverte kmapmidler.

Men i hjemmene spør de oss, de mange uskyldige barn, og våre oppgitte hustruer, hvorfor fortsetter de med sin uredelighet, de som hadde flertall til å dømme oss?

Kaos blir det

gjennom lover med tilbakevirkende kraft

Av høyesterettsadvokat GUSTAV HEBER, Oslo.

De av dagens menn og nutidens makthavere, som har vært med på å utfærdige love med tilbakevirkende kraft, bør være opmerksom på, at der etter dem kan komme nye dagens menn og makthavere, som kan utfærdige nye lover med tilbakevirkende kraft, hvorved de kan kullkaste alt hva dagens menn og makthavere har fått istand likeledes med tilbakevirkende kraft. Hvis dagens menn mot dette vil påberope seg Grunnlovens § 97, kan man spørre dem: Er det først nu, når det gjelder dem selv og deres egen virksomhet, at de er blitt oppmerksom på Grunnlovens § 97, for denne lovparagraf har de jo latt sove så grundig, mens de selv har vært ved makten, at den er lite egnet til å værgem dem mot, at deres etterfølgere, når disse kommer til makten og med tilbakevirkende love kullkaster alt, hva deres forgjængere har foretatt seg.

Der vil oppstå det rene statsrettslige kaos, hvis ikke makthavere skal inneha den fulle statsmakt i den tid, de er ved makten. Hvis deres etterfølgere gir seg til å gripe inn i deres regeringstid og

begynner å regjere ved siden av dem eller til fortrængsel for dem vil kaos være komplett. Dette gjelder hva enten makten ligger hos en konge eller et parlament. En konge skal være fullt ut konge i sin regjeringstid, men det vil han ikke være, hvis hans etterfølgere kan gripe inn i hans regjering med tilbakevirkende love.

Akk ja! — vi har rikelig med importert brennsel for kommende vinter

Det er ikke blitt hogd mer enn 200,000 favner ved i sommer, derav i Akershus 9 200 favner, Østfold 12 500, Hedemark 39 000, Oppland 19 000, Buskerud 9 700, Vestfold 6 500, Telemark 5 900, Aust-Agder 11 000, Vest-Agder 15 700, Rogaland 6 000, Hordaland 7 800, Sogn og Fjordane 10 000, Møre og Romsdal mangler, Sør-Trøndelag 12 400, Nord-Trøndelag 7 300, Nordland 10 500 og Troms 8 000. Men selv om det blir knapt med ved, så er det ingen som behøver å fryse, beroliger direktør B. Eckblad i Brenselsentralen. Det er rikelig med importert brensel i landet, og det er heller ikke snakk om å gjennføre koksrasjoneringen.

å bli behandlet etter sin egen oppskrift. En riksrister vilde uten tvil ha kunnet gi Trygve Lies forsinkede oppklaringsbestrebelse et godt puff i den riktige retning.

Heime og ute

- Selskapet for Norges Vel er atter på offensiven.
- Har tatt opp arbeidet med bygdesosiologisk forskning.
- St. Lawrence-sjøveien åpnes juli 1958.
- Banksjef Evanths skal slutte i Vestlandsbanken.
- Banksjef Eilif Aasbo i Skien blir hans ettermann.
- Vår jordbruksproduksjon har holdt seg merkelig godt.
- Den lå på jevnt samme nivå 1952, 1953 og 1954.
- Arthur Koestler, f. ungarsk jøde, er nå 50 år.
- Han var korrespondent i Etiopiakrigen, og kommunist.
- Etter den spanske borgerkrig slo han totalt om.
- Mest kjent av hans bøker er «Jogien og kommisaren».
- Ny vei gjennom Krokskogen blir 10 min. raskere.
- Vi sikter da til reisetiden Hønefoss — Oslo.
- Denne planen er noe tøv, sier skogsjef Lange.
- Han har rett: Folk med hastverk får heller ta fly.
- Svenske firmaer har fått store bestillinger fra Polen.
- KFUM har (med deltagelse fra 70 land) skiftet ledelse.
- Den nye formann heter Charles Sherman (Liberia).
- Bare unge menn ble valgt inn i det nye styre.
- Det påstås at dette betyr en gjenfødelse av KFUM.
- Vi håper derfor på modigere innsats for sosial rettferd.

Fortsettes inne i bladet.

Hvem har ansvaret

for at søndagsfreden ikke blir respektert, hverken i by eller på land?

Hvem har ansvaret

for at vårt land vrimer av fremmede makters agenter, uten at det blir tatt hånd om dem? Verst er det vel med de norskfødte agenter.

Gud, lat dit ord då fylla kvar heim frå fjell til strand, og med sitt ljøs få gylla vårt fagre fedraland

BLIX

FOLK og LAND

UAVHENGIG UKEAVIS

Ansvarlig redaktør Johannes Kringlebotn

Norge ligger godt frampå i politisk forfølgelse

Klokka er fem over tolv. Fremdeles er vi uten underretning om at innesperringen av våre politiske fanger skal opphøre. Det begynner å demre for noen hver at regjeringen i det arbeiderstyrte Norge — uten å spørre hverken arbeidere eller andre folkegrupper om godkjenning, akter å sette ny rekord i politisk forfølgelse. Hei ja Norge, heng i, du har en sjanse som aldri før!

Av de såkaldte ledende tyske krigsforbrytere er forlenget von Neurath frigitt, og Sovjet-Samveldet har sagt seg rede til å slippe løs også de gjenværende Spandau-fanger, hvis bare USA og England foreslår det — hvilket det ikke er grunn til å tvile på. Først i denne uke kom forøvrig turen til storadmiral Räder. Han ble mottatt med blomster. Det er i stillen, tyskerne Neurath og Räder fri før nordmannen Stang for eksempel!

Samtlige tyske krigsfanger i Sovjet-Samveldet er lovet frigitt på løpende bånd. De kinesiske studenter i USA har fått tillatelse til å reise hjem. De amerikanske krigsflyvere i Kina, formodentlig «krigsforbrytere» alle sammen, er løslatt, etter at en hel verdensopinion har vært i virksomhet som barmhjertighets samaritanere. Det gikk så vidt at generalsekretær Hammarskjöld reiste ens ærend jorden rundt for å øve påtrykk på den kinesiske regjering. Det kunne være nærliggende å tro at en enten må være fange i Sovjet eller i Kina for å kunne gjenvin-

norske kvinnedelegasjon til Sovjet — som samtlige forulykket — gjorde et stort nummer av at de anså det som sin fornemste oppgave i Moskva å intervensere til fordel for Osvald Harjo. Det virket på mange som det rene avlatsbrev at de kvinner som representerte det kongelige norske arbeiderparti i delegasjonen, hadde påtatt seg denne edle gjerning å be om å få en norsk fange i Russland frigitt. Det er vel og bra når god vilje blir lagt for dagen. Men oss bekjent var det ingen av de besøkkende til Moskva som hadde gjort det allerringeste her hjemme for å få veivet opp piggråden rundt våre egne fanger. Hva kan slikt komme av?

Det er blitt slått veldig opp i dagspressen at statsminister Gerhardsen under sitt besøk i Sovjet først i november vil ta opp spørsmålet om de gjenværende norske fanger som fremdeles måtte befinne seg innenfor veggene i Bulganins rike. Lov og takk for det. Vi håper han må ha held og framgang med sitt forehavende. En annen ting er det hva hr. statsministeren egentlig vilde si, hvis hans ærede kollega i Moskva var infam nok til å minne ham om at han personlig fuser og synder i piggrådfaget, selv nå, etter at Norge har hatt fred i over 10 år.

Vi norske vil så gjerne være bedre enn alle andre. Desto sørgeligere er det at vi er blant de mest etterliggende land når det gjelder toleranse og humanitet. I det skjulte og dulgte fortsetter

General Ruge ikke god nok!

De utroligste ting hendte under det regime som sendte NS til doms her i landet. Av Trygve Lies bok «Leve eller dø» får vi vite at ikke engang general Ruge var akseptabel for Nygårds-volds regjering, som avløser av lærer Monsen som forsvarsminister i våre dommers fredstid. Du kan lese om dette og meget annet i minister E. Blehrs anmeldelse, side 1.

Harald Sundlo,

Asker, av yrke bygningsingeniør, sønn av oberst Konrad Sundlo og frue Katrine (f. Spielberg, Tvedestrand), har i sommer vært heime på permisjon fra Pakistan, hvor han har arbeidet i fire år i et engelsk-pakistansk firma. Han er nå på tilbaketur, men regner ikke med at den nære orient lenger levner den hvite mann noen større fremtidsmuligheter. Den nasjonale reising er i sterk vokster der ute, ungdommen får stadig bedre utdannelse, det settes meget inn på å bli uavhengige av Europa og Amerika. — Denne utvikling foregår raskt og har serlig de siste par år vært meget iøynefallende.

Erstatningssaken mot minister Blehr

Å forkaste en kompensasjonsinnsigelse uten begrunnelse er mot Tvistemålslovens § 104

For «Folk og Land» av sørenskriver Ottar Huuse

Erstatningssaken mot minister Blehr ble først behandlet i Oslo byrett under ledelse av dommer Vindhol. Jeg sitrer fra «104». I domspremissene sier dommeren bl. a.: «Det er neppe tvilsomt at saksøkte som fastslått av lagmannsretten stort sett opptrådte saklig som Departementets sjef og til varetakelse av norske interesser vis a vis tyskerne. Det må dog ansees mer enn tvilsomt om de økonomiske fordeler det her er tale om kun ville være oppnådd med saksøkte som sjef for næringsdepartementet. Retten finner imidlertid ikke grunn til å gå nærmere inn på disse forhold. Når saksøktes prosessfullmektig har holdt synspunktet kompensatio lucri cum damno er dette etter rettens mening forfeilet». Som det sees er det

her tale om kompensasjon av fordel med tap forårsaket ved rettsbrudd fra saksøktes side. Om dette henvises til mine tidligere artikler. Hva jeg her vil peke på er at dommer Vindhol ved sin siterte uttrykksmåte forkaster denne kompensasjonsinnsigelsen uten noen begrunnelse. Denne måte å behandle en innsigelse på strider mot Tvistemålslovens § 144 nr. 4 om at en dom skal innholde avgjørelses-grunner. Se prof. Skeies «Den norske civilprosess bind II» side 139 o. f. Denne forskrift gjelder både søksmål og innsigelser. Jeg håper at dommer Vindhol i alminnelighet ikke dømmer på denne måte ved å avfeie søksmål og innsigelser bare ved å si at de er forfellede, et ord som forresten er ukjent i prosessretten. — Saken kom så for

Høyesterett, hvor dommer Nygård var førstevoterende. Han sier i sitt votum bl. a.: «Selvom han som departementssjef har oppnådd økonomiske fordeler for Norge, anser jeg det — i likhet med byretten — for å være klart at dette ikke kan fritta ham for erstatningsansvar etter landssviklovens § 22». De andre dommere var enige med førstevoterende. — Høyesterett gjorde samme feil som byretten: Det ble ikke gitt noen begrunnelse for forkastelsen av nevnte kompensasjonsinnsigelse. Hertil tillater jeg meg å bemerke: Partene og især den tapende part har stor interesse av å vite hvorfor hans innsigelser i søksmål blir forkastet, og det er da også særlig derfor vi har lovbestemmelse om dette. Når dommer Nygård til og med

finner det klart at nevnte innsigelse må forkastes, måtte det vel ha vært lett for ham å si hvorfor. Han er altfor kostbar med sine gullkorn. Keiser Napoleon skal riktignok ha sagt at de vanskeligste spørsmål å svare på er de som begynner med hvorfor.

Imidlertid er retten til compensation lucio cum damno sikker norsk rett som hevdet av advokat Øvergård. Jeg har i mine tidligere artikler henvist til prof. Stangs «Erstatningsrett», og jeg kan også henvise til prof. Platous «Privatrettens almindelige del» side 597 o. f.

Det er bortsett fra menneskekunnskap i det hele, lite å lære av dommen i rettsakene mot N.S.-medlemmer. De gir et primitivt inntrykk.

Produksjonsavtale kan bli aktuell

Leveringsstoppen for melk 12. og 13. sept. gir grunn for noe mere vidtgående refleksjoner enn det som er kommet til uttrykk i den partipolitiske presse.

Det er neppe delte meninger om at streik samfundsmessig sett, er et negativt virkemiddel for å oppnå ønskelig økonomisk formål. Ved streik går alltid noe tapt. Det være seg unyttet arbeidstid på en arbeidsplass, eller som i dette tilfelle med melken, et ferdig produkt.

Forbrukerne er interessert i en produksjon som dekker behovet, og er ikke imot at prisen pr. liter melk er såpass at den gir et rimelig utkomme for arbeidet med produksjonen, men forbruk-

tap som påføres staten dekkes like meget av forbrukernes penger som av produsentenes, idet en forutsetter at de midler staten bruker for å dekke slikt tap er skatteyternes midler.

Som forholdene er vil en generell forhøyelse av melkeprisen til et for produksjonen tilfredsstillende nivå, i neste omgang føre til overproduksjon, som i tur og orden ved statens mellomkomst, må skaffes av veien med tap. Analogt er foreliggende situasjon på kjøttmarkedet, hvor forlanges at staten ordner med eksport, og dekker det tap som derved oppstår.

For konsummelk er det et uønskede konstant behov i forhold

større rolle.

Med det vel organiserte meieribrusk som nå er, er det enkelt å beregne melkeproduksjonen meierikredsvis og samlet for hele landet. Det ligger derfor nær å bringe på bane spørsmålet om produksjonsavtale mellom produsentene, både de større og mindre, innen de enkelte meierikredser, og meierikredsvis samlet for hele landet, med sikte på å innrette jordbruksproduksjonen som helhet slik at de enkelte grener, eksempelvis melk og kjøttproduksjonen, svarer til det foreliggende innenlandske behov.

En slik produksjonsavtale skulle ikke by på noen uoverkommelig vanskelighet, da såvidt man-

Same fälde två björnar

Her om dagen sköts två stora slagbjörnar med ett skott av sammen Arno Vitsak vid Satsjaure i närheten av Stora sjöfallet i Gällivare socken.

Vitsak hade tillsammans med sammen Thomas Sjaunga nedlagt en tvåårig älgstjur och börjat bärna ned köttet till sitt sommarviste. Då de återkom till slaktplatsen för att hämta mera kött, såg de en björn, som höll på att kalasa på den skjutna älgen. Vitsak avlossade ett skott mot djuret, men när de sedan kom fram för att se på bytet, fann de till sin förvåning två stora björnar, som fallit för skottet.

ter store arealer av båndlagt jord og lar ugraset gro vilt rundt i byen, ikke minst i gamle Aker.

— Dagfinn Kjøkin, Oslo, har fått lærerpost i Alta.

— Vårt daglige brød: Land-

forbrytere» alle sammen, er løslatt, etter at en hel verdensopinion har vært i virksomhet som barmhjertighetsens samaritanere. Det gikk så vidt at generalsekretær Hammarskjöld reiste ens ærend jorden rundt for å øve påtrykk på den kinesiske regjering. Det kunne være nærliggende å tro at en enten må være fange i Sovjet eller i Kina for å kunne gjenvinne friheten, bare ikke i Norge!

Flere av deltagerne i den

Stiftelsen norsk Okkupasjonsstøtte, 2014
infam nok til å minne ham om at han personlig fusker og synder i piggrådfaget, selv nå, etter at Norge har hatt fred i over 10 år.

Vi norske vil så gjerne være bedre enn alle andre. Desto sørgeligere er det at vi er blant de mest etterliggende land når det gjelder toleranse og humanitet. I det skjulte og dultte fortsetter våre makthavere en politisk forfølgelse som er uten sidestykke i vår historie.

Redaksjonen av nr. 30 avsluttet tirsdag den 27. september.

Vårt blad og kommunevalget

«Folk og Land» strever med alle midler å skaffe seg en fri og selvstendig posisjon. Vi underordner oss fedrelandets interesser, ikke partienes. Bladet eies av fire uavhengige privatmenn, og utgis ikke — som enkelte tror — av Forbundet for Sosial oppreising. Forbundet har imidlertid i sine vedtekter en rekke bestemmelser som vi fullt og helt er innforståtte med. Det gjelder i første rekke bestemmelsen om ikke å opptre politisk, hvilket synes oss å være et meget klokt standpunkt. Ikke minst når det gjelder den lokale taudraging under kommunevalgene. I samsvar hermed har vi holdt oss utenom partidiskusjonen. Noe annet er det at vi har funnet det påkrevet å gi visse opplysninger om rent valgtekniske ting. Vi ga i forr. nummer av «Folk og Land» en orientering om kommunevalglovens bestemmelser om stemmerett og valgbarhet, og i dagens avis redegjør vi for de eventuelle endringer som kan foretas på de trykte stemmesedler.

Audbjørn Fiskum,

tidligere frontkjemper fra Vemundvik, Namsos, og nå prima tømmerhogger hos en av Norges største skogeiere, var her om dagen på snartur i Oslo for å ordne med en øyenskade som han pådrog seg i krigen. Han er gift med Mary Bjørnsti fra Beiarn, og har tre barn, Ann-Karin, Bjørn Gustav og Sonja Irene. De er bosatt i Sæterdalen, Kjøse, 3 mil fra Larvik. Her har han tilhørende jordvei, med hest, ku og gris. Sæterdalen er et sundt og godt sted å bo. Fiskum er mektig glad i sitt skogsarbeide, og hans nærmeste overordnede, skogstyrer Hans Austen, er en uvanlig grei og skvær kar. Redskapen må Fiskum sjøl holde, det viktigste er motorsag og hest. I løpet av sommerhalvåret gjør han unda hogsten og lunninga, om vinteren kjører han tømmeret fram til fløtning. Han hogger nok 250 kubikk i sesongen trots våronnarbeid m.m. og kjører fram 500. Det er friskt og oppløftende å møte en skogens mann, velsigna frigjort fra kintliv og asfalt-tråkk, frigjort fra tygging-skum og politisk partitøv. I år regner han med å få julegrisen sin opp i minst 120 kilo. Jakt-tillatelsen i skogen koster 60 kroner og gir ham rett til å skyte fugl, hare og to rådyr. Hans hobby i livet, nest kone, barn og arbeide, er lesning og frimerker. Han ba oss hilse til alle kjente.

Han er nå på tilbaketur, men regner ikke med at den nære orient lenger levner den hvite mann noen større fremtidsmuligheter. Den nasjonale reising er i sterk vokster der ute, ungdommen får stadig bedre utdannelse, det settes meget inn på å bli uavhengige av Europa og Amerika. — Denne utvikling foregår raskt og har serlig de siste par år vært meget iøynefallende.

Mellom venner

— Bonden David Rødfjell er nominert på De borgerliges liste i Nord Rana.

— Veisjef Johannes Eggen sier at forankringen i våre hengebruer ofte er miserabel. Det er en stygg feilregning at «jern» er nok. Material-tretthet kan oppstå.

— Det er ugiendrivelig bevist at sigarettøyking fører til lungekreft.

— Men risikoen for hjertesykdommer er to ganger større.

— Piperøyking er praktisk talt uskadelig.

— Filterne på sigarettene er verdiløse.

— Atte av Henrik Ibsens skuespill vil bli spillt i svensk radio i vinter.

Det er neppe delte meninger om at streik samfunsmessig sett, er et negativt virkemiddel for å oppnå ønskelig økonomisk formål. Ved streik går alltid noe tapt. Det være seg unyttet arbeidstid på en arbeidsplass, eller som i dette tilfelle med melken, et ferdig produkt.

Forbrukerne er interessert i en produksjon som dekker behovet, og er ikke imot at prisen pr. liter melk er såpass at den gir et rimelig utkomme for arbeidet med produksjonen, men forbrukerne er samfunsmessig sett, ikke interessert i en produksjon som blir så høy at endel må avsettes til utlandet med tap. Det

— Johan Mjøsund, Trondheim, har tatt advokaturen.

— Han er stortemplar i Norges storlosje av IOGT.

— Morgenposten i Oslo har dypt skuffet sine mange venner blant våre folk med en tåpelig leder tirsdag 27. september. Bladet hevder den oppfatning at de 183 embets- og tjenestemenn av NS som ifølge justiskomiteen tilrådes etterbetalt lønn med vel 1,5 mill. kroner, ikke bør få så meget som 5 øre.

— Velferdsstatens skjemaseri har satt ny dansk rekord. Den

er skatteytternes midler.

Som forholdene er vil en generell forhøyelse av melkeprisen til et for produksjonen tilfredsstillende nivå, i neste omgang føre til overproduksjon, som i tur og orden ved statens mellomkomst, må skaffes av veien med tap. Analogt er foreliggende situasjon på kjøttmarkedet, hvor forlanges at staten ordner med eksport, og dekker det tap som derved oppstår.

For konsummelk er det et noenlunde konstant behov i forhold til folketallet. Delvis det samme også for meieriprodukter forøvrig, men her vil forbrukernes kjøpeevne spille en forholdsmessig

20. august trådte den ordning i kraft at danske bønder kunne få låne kontanter på sin kornbeholdning. Låneskjemaene til utfylling, bestående av fire forskjellige ark, ble trykt i store opplag og sendt ut til ca. 1000 såkalte banksteder omkring i det ganske rike, hvor de nå ligger og svømmer til ingen nytte. Hittil har en eneste bonde brydd seg med å søke, og det antas at han «gjorde det for sjov».

— Oslo: Bjørn Bohre har i sommer vært på forretningsreise i Frankrike.

landet. Det ligger derfor nær å bringe på bane spørsmålet om produksjonsavtale mellom produsentene, både de større og mindre, innen de enkelte meierikredser, og meierikredservis samlet for hele landet, med sikte på å innrette jordbruksproduksjonen som helhet slik at de enkelte grener, eksempelvis melk og kjøtt-produksjonen, svarer til det foreliggende innenlandske behov.

En slik produksjonsavtale skulle ikke by på noen uoverkommelig vanskelighet, da såvidt mange nå har gått over til kornproduksjon, hvor det alltid vil være stort udekket behov.

S.

— Flere av våre folk er med i Brandbu Mållag, som teller medlemmer fra alle yrker. I sommer hadde laget en hyggelig tur til lærer Erik Humlegards hytte på Øståsen. På årsmøtet i Noregs Mållag var Brandbu representert av lærer Bernhard Lien.

— Oslo har godt og vel 448,000 innbyggere.

— Alkoholforsorgen bør overtaas av staten, mener Bondepartiet.

— Bøndene klager med rette over at Oslo kommune vanskjøt-

så de en björn, som höll på att kalasa på den skjutna älgen. Vitsak avlossade ett skott mot djuret, men när de sedan kom fram för att se på bytet, fann de till sin förvåning två stora björnar, som fallit för skottet.

ter store arealer av båndlagt jord og lar ugraset gro vilt rundt i byen, ikke minst i gamle Aker.

— Dagfinn Kjøkin, Oslo, har fått lærerpost i Alta.

— Vårt daglige brød: Landbruksminister Meisdalshagen sa i en melding til Stortinget 3. juni blant annet: Programmet (for jordbruket) harmonerer forøvrig med linjene for et felles vest-europeisk program for jordbruksproduksjonen, og det er også i pakt med retningslinjene trukket opp av OEEC på det økonomiske område. Det er med andre ord de høye herrer i Atlantpaktens som dirigerer norsk jordbrukspolitikk og bestemmer over matfatet vårt. Vi trodde at to verdenskriger burde ha belært oss om hvor viktig det er at vi holder oppe vår egen produksjon.

— Brandbu: Forretningsfører Asmund Johnsen i Brannkassa, og tannlege Bjørn Skavern, er oppsatt på høyres liste.

— Dikteren Kristen Gundelach har i siste nummer av «Ordet» en diktsyklus: Den eldede Atlas.

Trygve Lie's bok —

Forts. fra side 1

gjennom ikke mindre enn 30 sider en karakteristikk av «Johan Nygårdsvold — solid, men vanskelig å komme inn på livet». — «Den dominerende personlighet: Halvdan Koht», og andre, både i regjeringen og utenfor.

De internasjonale problemene, og særlig alle, som hadde sammenheng med vår nøytralitet, ble i første rekke overlatt til utenriksministeren Halvdan Koht og statsministeren. De fleste saker av denne art ble som regel behandlet av de to alepe. «Det hendte (understreket her) at viktige svar som ble gitt eller sendt, og standpunkter som ble tatt, ble forelagt regjeringen på forhånd, som

regel hadde da Koht utarbeidet et forslag, som så var godkjent av statsministeren. Men ofte fikk de andre bare et referat av beslutningen som allerede var truffet». Lie forteller også at Koht var en innesluttet, ensom mann, hvis eneste venn var hans studerkammer, at han hadde et ubegrenset fond av selvtilit og tro på at hans resultater var de riktige — og man forstår at slikt hemmelighetskremmeri måtte bli skjæbnesvangert i en farlig situasjon.

Om statsministeren får vi høre, at hans adkomst til stillingen var at han hadde vært arbeidsminister i Hornsruuds regjering i 1923 (den satt i 14 dager), var gammelt

medlem av Stortinget, kjent kommunalpolitiker, aktiv fagforeningsmann. «På mange måter en fellesnevner for de brede lag i folket, en politiker, som jevne, alminnelige mennesker både på landsbygden og i byene så opp til». Når man så erindrer, at Gunnar Knudsen ble karakterisert som en fellesnevner for det norske folks almindeligste egenskaper, blir dette bilde fra den høyere matematikk noe skræmmende. Lies karakteristikk av «gubben» får en også ellers stadig til å tenke på Knudsen: ensidig, bornert, seg selv nok, uimotagelig for andres meninger, ofte gretten.

Vår oppfatning av det politiske system vi beherskes av idag får sin bekreftelse av Lie: «Jeg er klar over, at det er vanskelig å være statsminister, og samtidig på en

måte ha over seg formannen for partiet, som utpeker statsministeren, og som i siste instans har det politiske ansvar». Var det ikke nettopp dette, som var det gale ved «den nye tid»?

Om regjeringens politikk før krigen forteller Lie interessante ting. Nygårdsvold hadde det vondt, hver gang noe skulde bevilges til forsvaret, han gikk bare med på det «med en dyp uvilje» som skyldtes at han hadde så meget imot krigen! Her må man tenke på hva Nils Kjær et steds sier om Gunnar Knudsen. Etterat «Gunnar» i juni 1914 hadde erklært at himelen var skyfri, og lynet likevel slo ned, ble han «ærgelig og erklærte, at han ikke likte stormaktenes fremfusende politikk».

Lie ville etter krigsutbruddet i september 39 ha sam-

lingsregjering, det strandet på Nygårdsvold. Men «Vi var alle enige om to prinsipper, og om dem var det heller ingen uenighet i Stortinget:

- 1) At Norge skulle være strengt nøytralt, og
- 2) Hvis ulykken var ute, måtte vi komme på «den rette siden».

Koht får en hård medfart av Lie. Han var den dominerende personlighet. Han likte å stille med alle sakene selv. Skrivning tok en masse av hans tid. Han hadde en selvtilit av de sjeldne. Hadde han tenkt gjennom en sak, var han overbevist om at han hadde rett. Da var det meget vanskelig å få ham til å ta hensyn til andres argumenter. Hans lærdom overveldet ham i den grad, at han følte seg hellig overbevist om at han — og han

Forts. side 4

10.november
Gerhardsen
til Sovjet

Vil Norge rette på fadese

Forslag om fullt ut å godta Europarådets internasjonale domstol

I statsråd har Utenriksdepartementet fremmet en proposisjon til Stortinget om at Norge anerkjenner den europeiske menneskerettighetskommisjons kompetanse til å motta klager fra privatpersoner og private organisasjoner over krenkelser av bestemmelsene i Europarådets menneskerettighetskonvensjon.

Forhåpentlig slutter Stortinget seg til dette forslag. Det vil i tilfelle tjene norsk rettsfølelse til ære. Som kjent gikk Norge da det i 1952 sluttet opp om Europarådskonvensjonen, som det eneste nordiske land behendig utenom den paragraf som handlet om den internasjonale domstol. Det ansåes ikke «oportunt» med en slik domstol

for de norske statsmyndigheter under de rådende forhold.

Vi henviser ellers til Sverre Mangbergs artikkel i vårt blad for 6. aug. d. å. Det norske opptaket til å rette på fadese kommer sent, men heldigvis ikke for sent. Det skal bli interessant å følge sakens videre forløp.

Hver ny annonse

er et ufeilbarlig økonomisk middel til å løfte «Folk og Land» opp fra menighetsbladenes metoder og begrensede virkeområde til å bli

ET RIKSORGAN

for landets frie velgere.

Det er intet våre motstandere mere frykter enn at bladets venner skal oppdage småannonsenes betydning.

Våre barn —

Forts. fra side 1

kjempe for, skal jeg kjempe for min rett, og først og fremst for denne. Og ikke setter jeg liv og lemmer på spill for andre førenn denne retten er vunnet. Og mine bar har heller intet å kjempe for så lenge folk straffefritt skal kunne kalle oss for landssvikere.

A leve i vanry, selvom det er blandt vanartede materialister, er ingen dans på roser. Men kanskje de andre danser like lite når det kommer til stykket?

Det kunne være på tide at andre innflytelsesrike kretser blant de borgerlige lar oss komme på talefot med dem. De må innse at de som fremdeles bruker hetzens argumenter om NS og tyskertiden, enten gjør det for selv å dra fordel av det på bekostning av andre, eller også må deres fortid være så svart, at de tror at det er deres eneste redning. Avisene må stoppe å gi ensidig spaltemor til nedsettede og ondssinnete skriverier. — Det er valg mandag, og de borgerlige vil så gjerne at vi skal være med å fylle urnene for dem, men jeg har ikke opplevet at en eneste én har stått frem og sagt at også vi NS-folk har krav på anstendighet fra andre, og at vårt ømdømme ikke når som helst kan tilsmusses av tilfeldige business-lasaroner. Folk som benytter seg av slike midler og

sat på plass ganske ettertrykkelig. Først når DET er almindelig oppfatning og almindelig skikk og bruk mann og mann imellom, står vi igjen på like fot med andre, og da blir våre personlige egenskaper atter den bærende faktor i vårt forhold — innad som utad.

Så langt brevskriveren.

Ja, — slik må og bør det sies når en støter på de kretser hvor man fremdeles føler seg trykket mot veggen av engstelser for sitt eget kjære jeg og sin egen forhistorie. Det går nok ennå en tid — dessverre. Men Nemesis nermer seg også for dem. De herrer kan være så store og så brautende de bare vil. Vi kjenner både dem og deres gjerninger, — kanskje adskillig bedre enn de selv er oppmerksom på. Og én dag kan muligvis selv vi miste tålmodigheten.

Tross alt gis det dog også lyspunkter. I et selskap forleden dag sa f. eks. en mann som hadde fungert som fangevokter for NS-folk sommeren 1945, at «idag ville det vært utenkelig at dere kunne ha blitt straffet slik dere ble det dengang. Idag vet vi litt mere. Men den gangen var vi omtrent halv-gærne alle sammen. Vi var blitt så opphisset av propagandaen at vi visste ikke hverken hva vi sa eller gjorde». Slik kunne en tidligere fangevokter snakke etter å ha fått fornuften tilbake. Og slik snakkes det heldigvis mange steds utover

Kristne venner, Arbiens gt. 4

TIRSDAG 4. OKTOBER KL. 19.30

PASTOR A. M. OLAY

taler om: En hellig almindelig kirke,
de helliges grunn.

Sang og musikk.

Ta med salmebok.

Alle hjertelig velkommen!

Dørene åpnes kl. 19.15

Atelier i Oslo

eller helst en atelierleilighet, ønskes nå eller senere, gjerne i gammel gård. Libhaber: Gift tegner, hustruen statsfunksjonær.

Bill. mrk.: «Freddy N.» i dette blads ekspedisjon.

Hobbybok av rang

Vi skaffer omgående det vakre lille hefte «Nu broderer vi litt», inneholdende ukjente sting, ved Tante Dora. Pris kr. 3.— fritt tilsendt. Brodering skaper hvile i sinnet og skjønnhet i hjemmet.

Folk og Lands eksp.

Puss opp fasaden

Nå har vi på
lager

LINOLJE

av den gode gamle kvalitet
som beskytter og bevarer.
Tidohvitt
Sinkhvitt
Brekfarger

CORAL

FARGEHANDEL

Hofgårdsst. 12.
Telefon 4379 Drammen

Annelise Parow

TANNINNSETNING

Trondheim

Gisle Johnsonsgt. 5 - V, Lademoen kirke - Voldsminde

BØKER

mottas til innbinding

SIG. HAGA

Lillehammer

Kledespresen

Drammen

Rensning, pressing,
vask.

GUNNAR OLAVSEN
Telf. 1620

Hjelpekomiteen

av 1955

Ny adresse: Maridalsvn. 33,
Oslo. Tidligere bekjendtgjorte
adresser og telefon bortfal-
ler.

Hjelpeorganisasjonen for frontkjempere

Sekretariatet

Boks 1407, Oslo, Postgilo 180 70

Oslo Stigefabrikk

Brand-, maler- og skyvestiger
oljet, m/ kadimerte beslag
Inneh. Alf T. Lunde

Mosseveien 8

Tlf. 68 88 17, priv. 67 07 79

Luleåprosjekt av

Professor Jon Skeies råd — som druknet i bulderet

Den 3. juli 1945 meddelte «Morgenbladet» angående «Landsvik-anordningen» at professor Jon Skeie hadde sendt Stortingets justiskomite følgende henvendelse:

Ved provisorisk anordning av 16. februar 1945 er det for behandlingen av «landsviksaker» gjort inngripende forandringer i straffeprosessen. Jeg skal her bare nevne de viktigste: (1) Lagmannsretten skal i disse saker bestå av tre embetsdommere og 4 domsmenn, lagretten (juryen) er m.a.o. fjernet. (2) Straffeprosessloven bestemmer at en tiltale for lagmannsrett ikke uten siktedes samtykke kan reises før hele anklagegrunnlaget er gransket av en domstol (rettslig forundersøkelse). Denne garanti mot en forhastet anklage for grove forbrytelser er opphevet, påtalemyndigheten kan reise tiltale for en hvilken som helst forbrytelse bare på grunnlag av en politirapport. (3) En domfelts ad-

gang til å få en herreds- eller byrettsdom prøvet av lagmannsrett er i alle tilfelle betinget av samtykke fra Høyesteretts kjæremålsutvalg. Og utvalgets rett til å gi samtykke er så begrenset at den fornyede prøvelse i de fleste tilfelle er utelukket. «Samtykke skal bare gis når det er sannsynlig at skyldspørsmålet er uriktig avgjort eller særlige grunner ellers tilsier det». (§ 25). Utvalget har i regelen ikke det nødvendige grunnlag for en erklæring om at avgjørelsen i skyldspørsmålet er uriktig.

Det er etter min oppfatning åpenbart at en anordning av dette innhold ikke har noen hjemmel i Grunnloven (§ 17). Den ofte omtalte Elverumsfullmakt kan ikke anføres som lovgivningsgrunnlag. Heller ikke kan det være tale om en konstitusjonell nødrett, det ville jo ikke bli tale om å anvende de nye prosessregler før

Norge atter var blitt fritt, m. a. o. før Stortinget kunne komme sammen. At det likevel ble gitt en anordning som denne, kan derfor bare ha sin forklaring deri at Stortinget ikke skulle komme sammen.

Jeg går ut fra at Høyesterett må tilsidesette disse bestemmelser. For å hindre tidsspille på ugyldig rettergang bør lovgivningsmakten prøve denne anordning. Og jeg kan ikke tro at Stortinget vil godkjenne de nevnte brudd på vår gamle prøvede rettergangsmåte i straffesaker. Vi skulle vel nå være kommet bort fra naziangrepet på juryen. Nettop i landssviksakene, de uhyggeligste vi har hatt i vår historie, skulle det være en særlig grunn til å bevare den garanti som ligger deri at 10 lagrettesmenn som rådslår og beslutter uavhengig av en embetsdommers påvirkning, treffer avgjørelsen i skyldspørsmålet.

anklagegrunnlaget er gransket av en domstol (rettslig forundersøkelse). Denne garanti mot en forhastet anklage for grove forbrytelser er opphevet, påtalemyndigheten kan reise tiltale for en hvilken som helst forbrytelse bare på grunnlag av en politirapport. (3) En domfelts ad-

ning av dette innhold ikke har noen hjemmel i Grunnloven (§ 17). Den ofte omtalte Elverumsfullmakt kan ikke anføres som lovgivningsgrunnlag. Heller ikke kan det være tale om en konstitusjonell nødrett, det ville jo ikke bli tale om å anvende de nye prosessregler før

landssviksakene, de uhyggeligste vi har hatt i vår historie, skulle det være en særlig grunn til å bevare den garanti som ligger deri at 10 lagrettesmenn som rådslår og beslutter uavhengig av en embetsdommers påvirkning, treffer avgjørelsen i skyldsspørsmålet.

ning. Avisene må stoppe å gi ensidig spaltemom til nedsettende og ondsinnete skriverier. — Det er valg mandag, og de borgerlige vil så gjerne at vi skal være med å fylle urnene for dem, men jeg har ikke opplevet at en eneste én har stått frem og sagt at også vi NS-folk har krav på anstendighet fra andre, og at vårt om dømmen ikke når som helst kan tilsmusses av tilfeldige business-lasaroner. Folk som benytter seg av slike midler og hensetter andre bevisst i ny hetztilstand, fortjener kraftig påtale. Såpass mandig og såpass renselig burde hver borger føle seg, at folk som vil tiltuske seg sympati, forretninger og fordeler på bekostning av NS-folk etter denne velbrukte oppskrift, burde bli

de fungert som fangevokter for NS-folk sommeren 1945, at «idag ville det vært utenkelig at dere kunne ha blitt straffet slik dere ble det dengang. Idag vet vi litt mere. Men den gangen var vi omtrent halv-gærne alle sammen. Vi var blitt så opphisset av propagandaen at vi visste ikke hverken hva vi sa eller gjorde». Slik kunne en tidligere fangevokter snakke etter å ha fått fornuften tilbake. Og slik snakkes det heldigvis mange steds utover landdistriktene. Men så har heller ikke disse folkene tyskerkonti eller andre slike farlige ting som trykker dem. De trenger ikke å leke gjemsel med sin egen samvittighet — på nådesløs bekostning av andre.

SVERRE MANGBERG.

Hvis du stemmer:

Bruk stemmese­dlen på riktig måte!

Denne gang vil vi behandle stemmese­dlene ved kommunevalg og de muligheter valgloven gir den enkelte velger til å gjøre sin personlige mening gjeldende.

Bestemmelse om stemmese­dler finnes i kommunevalglovens § 29, slik den lyder etter seneste lov­endring av 28. mai 1955.

Sediene skal være av hvitt papir og uten underskrift eller andre særmerker som kan røpe stemmegiveren. De skal enten være trykt — og i så fall må de samsvare med den godtatte offisielle valgliste — eller være skrevet med hånd — og i så fall kan man fritt sette opp de navn som man ønsker. Bruker man skrivemaskin gjelder det samme som for de trykte stemmese­dler, de må være enslydende med de offisielle valgliste og ha over­skrift som disse. Valglovens § 29, pkt. g, gir også adgang til å bruke de såkalte «parti-stemmese­dler», d. v. s. stemmese­dler uten angivelse av kandidatnavn men bare med partilistens navn på. Slike sedler regnes da ved valgoppgjøret som gjeldende de navn som er ført opp på den offisielle liste, jfr. kommunevalglovens § 29, pkt. 3, 2net avsnitt. Slike «parti-stemmese­dler» kan være både trykt, maskinskrevet eller håndskrevet.

Velgeren er ikke bundet av de offisielle stemmese­dler. Han kan foreta både strykninger og endringer — men NB! bare med håndskrift. Man kan sette strek over de kandidatnavn som ikke ansees ønskelige, og man kan gjøre som man vil om man øns-

sker å sette navn i stedet eller ikke. Fører man til andre navn istedetfor de som strykes, kan man ta navn fra samme liste eller man kan føre opp andre — gjerne navn som står på andre lister eller også navn på personer som overhodet ikke er ført opp på noen av de offisielle lister.

Tar man navn fra samme eller andre offisielle valgliste, kan man føre opp navnet én gang mer enn det er ført opp på valglisten. Er kandidaten ført opp bare én gang på valglisten, kan velgeren føre det opp én gang til. Det samme gjelder om kandidaten er kumulert, altså ført opp to ganger på den offisielle liste. Han kan i så fall av velgeren føres opp hele tre ganger på stemmese­dlen. I første tilfelle kan kandidatens navn bare føres opp to ganger ialt. Kandidater som tas helt «utenfra» — de såkalte «ville» kandidater — kan man føre opp én eller to ganger etter ønske.

Enklest vil det formentlig være hvis man foretar endringer å føre opp det navn man vil ha med, rett utfor det som strykes. Det får da den strøkne kandidats nummerplass. Ellers må det uttrykkelig tilføyes det nummer man vil at det nye navn skal ha på stemmese­dlen.

En stemmese­dell kan inneholde så mange navn som det skal velges representanter pluss 10 navn på reservekandidater. Vil man stemme direkte på en av reserve­ne som kandidat, må han føres opp i selve kandidatrekken, d.v.s. blant de ordinære kandidater. Ellers blir han under opp-

gjøret bare regnet med i reserven og må stå tilbake for en ordinær kandidat, endog om denne siste har et mindre stemmetall.

Ved valgoppgjøret blir en offisiell kandidats navn tillagt den valglistes «liste-stemmetall» hvor han står offisielt oppført — uansett hvilke slags stemmese­dler navnet står på. En offisiell kandidat fra liste A blir tillagt den listes stemmetall, selv om han måtte være ført opp på en stemmese­dell for liste B. «Villes» kandidater, altså kandidater som ikke står på noen offisiell valgliste, blir hver enkelt ansett som representerende en egen liste. Det vil derfor være bare i undtakstilfelle at man kan gjøre seg håp om å få plassert en «vill» kandidat.

Som en konklusjon vil vi tilføye: Foreta rettelser på trykt stemmese­dell med håndskrift. Pass på at det tilføyes navns nummerplassering blir tydelig. Vær klar over at oppføring av navn på kandidater fra andre lister øker listestemmetallet som den anvendte stemmese­dell gjennom sin overskrift tar sikte på.

Det foranstående bygger på at valget skjer som forholdstallsvalg. Skjer det — som undtaksvis kan inntreffe — som flertallsvalg — altså ved direkte valg av representanter og varamenn uten bruk av partilister — utkåres de i rekkefølge som har flest personlige stemmer. Kumulasjon er her ikke tillatt. Forøvrig gjelder om stemmese­dlene hva ovenfor er sagt.

H. G.

Heime og ute

Forts. fra side 1

— Eisenhower ventes arbeidsdyktig om to uker.

— President Peron er avløst av general Lonardi etter blodige revolter. Ingen norske i Argentina er kommet til skade, melder Utenriksdepartementet.

— Karmsundbrua åpnes av kronprinsen 22. oktober.

— Sverige: Unge Sarah Lidman har skrevet bøkene «Tjardalen», «Job Klockmakaras Dotter» og i år «Hjortronlandet».

— Hun nevnes som den nye Selma Lagerlöf.

— Slurv og hensynsløshet: Til Statens høstutstilling i Oslo ble 2500 malerier vurdert i løpet av tre dager.

— Både Sverige og Danmark har presseattasjeer i Oslo.

For fjellarbeider

«Pionjær» fjellbormaskin

borrer 40 smtr. pr. minutt.

Borrdybde — 4 mtr.

Vekt 39 kg.

Pris kr. 5 745,—.

Betalingen kan deles.

H. SNAPRUD & CO.
Kongsberg

Maskiner — redskaper
Tlf. 885 — 248.

FOLK og LAND

søker unge og våkne kontakter i bygd og by. Like meget søker vi de eldres rike erfaring. La oss alle være med å bygge med bot som duger.

Verdensfreden er ikke sikret. Norges fremtid heller ikke.

— Men Norge ikke i Stockholm og København.

— Nå skal vi få det fra 1. juli 1956.

— Tsjekkoslovakia har hatt en meget god humlehøst.

— Nytt passasjerskip bygges til ruten Oslo-København.

— Det vil koste 30 mill. kr. Får 405 køyplasser.

— Skipsverftet i Helsingør står for arbeidet.

— Alta har et felt med 15 000 sibirisk lerketrer.

— Plantene står fint. De vokser bedre enn f. eks. furu.

— Bygningsutstillingen i Moskva har mye nytt.

— Bl. a. en gravemaskin som tar 500 kubikk pr. time.

— Eisenhowers sykdom har fått en hel verden til å kjenne seg utrygg.

Forts. side 4

Tidshvitt
Sinkhvitt
Brekfarger
CORAL
FARGEHANDEL
Hofgårdsst. 12.
Telefon 4379 Drammen

Annelise Parow
TANNINSETNING
Trondheim
Gisle Johnsonsgt. 5 - V. Lademoen kirke - Voldsminde

Tannlæge
MARTIN KJELDAAS
Hansteensgt. 2
Tlf. 44 75 54

Tannlege Maamoen
Hansteensgt. 2
Telef. 44 43 33

R. Gjessing
Urmaker
Drammen
Tlf. 25 07

En stor soi hjørnestue

pent møbl., med et lite vær. ved siden, tilleie mot litt hjelp, event. også uten. Bare til enslig. Sentr.fyring. Referanser.

Bill. mrk. «Vestkant» til ekspd.

Fagmann

Til traktor serv., landbr.m. og bilr. søkes. Flott leilighet i nybygg følger med. Bill. mrk. Leveveg.

Kjøp og salg av trelast

ERLIG OKKENHAUG
Trelastagentur, Trondheim
Telf. 80 884

BILER

Person-, vare- og lastebiler Spesialbiler og busser
Mot og uten kjøpetillatelse.

Gjøvik Tlf. 71 747
SVERRE TIDEMAND RUUD

for frontkjempere

Sekretariatet
Boks 1407, Oslo, Postglo 180 70

Oslo Stigefabrikk

Brand-, maler- og skyvestiger
oljet, m/ kadimerte beslag
Inneh. Alf T. Lunde
Mosseveien 8
Tlf. 68 88 17, priv. 67 07 79

Julepresanger av keramikk

Betill i tide: Innskripsjoner i gull, tekst etter ønske. — Fincelende kvalitet, med sølvklokkeklang. — Nytt og prydgjenstande. Nærmere opplysninger skriftlig eller pr. telefon.

EGIL HOEL.

Ekebergvn. 19 B, Oslo.
Telefon 67 08 51.

En 6 hesters Bernhard

bensinmotor, vannavkjølet i førsteklases stand til salgs.
Bill. mrk. «Bensinmotor».

Et hyggelig værelse

møblert og sentralfyrt, tilleie for ensl. dame, helst i satt alder. Referenser nødv.

Bill. mrk. «Frogner» til ekspd.

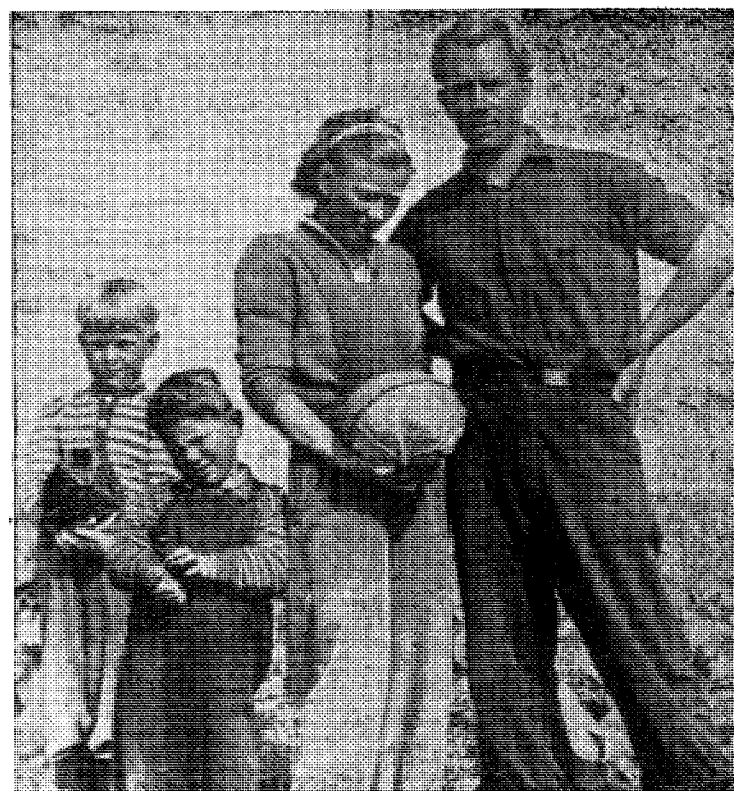
FOLK OG LAND

ALT FORT SOM NORGE BRYTES NED BYGGES DET OPP IGJEN

Vi vet ikke noe bedre bilde på landet vårt enn gamle Ygdrasil, livstreet. Stammen er mektig, greinene vidtfaunende og sterke. Men skadedyr biter i knoppene til stor skade for liv og vokster. Det er forresten ikke skadedyrene vi ved denne anledning skal hefte oss ved. Ikke på annen måte enn at vi føler oss oppfordret til å minne om at de stødt er på farten med sin nedbrytende virksomhet mot folk og land. Hvem er det så som er redskap til å berge oss gjennom den evige livskamp? Det er vår ungdom av arbeidets og svetteperlenes adel. Vi presenterer over disse linjer to av dem som på mange måter er med og bygger samfundet med saft og kraft til vårt livstre. Vårt foto er fra gården Fredheim, tett attmed Trøndelags utpost mot storhavet, fiskeværer Titran, og viser Inger og Arne Nasset, sammen med smårollingene. Drømmen og lengslen mot en rikere fremtid for landet er deres daglige glede. Brudebuketten er lagt til side, den er avløst av et vakert eksemplar av årets grøde, midlet til veldekket bord og sjølberging i pantsatte Norge. Arne og Inger har 70 mål til sin rådhedhet. De satser vesentlig på poteter, grønnsaker og griser. Det beste er at de har lykka med seg, trots alle spådommer om at de ikke ville få noe til å gro der ute mellom grå, nakne bergknauser, surmyr og brune lyngrabber. Dette er det Norge vi vedkjenner oss, det Norge som seigt og trutt forsøker å bygge opp igjen alt fort som regjering og storting selger oss til fant på det internasjonale pengemarked.

Bare idioter i britisk utenrikstjeneste?

Den tidligere arbeidsminister George Brown har støttet opp under en påstand i Daily Mirror

Finnlands president har hatt sin 7. Moskvatur og kom denne gang ikke tomhendt tilbake. Som alle vet: Porkala ble frigitt! Russerne viste med andre ord stor liberalitet — mot de beseirede fra

Du blir ikke rik av det du tjener, men av det du sparer.

Benjamin Franklin

Merkelig resultat

vinterkrigen. Det ligger for oss norske nær å dra en sammenligning med våre egne myndigheters behandling av den tapende part. Kort sagt: Halsstarrig frigis våre fanger — ikke!

Thomas Olesen Løkken's karakteristikk av oss norske

— At dere alltid skal ha noe å slåss om, men likevel sitter tverre med hvert deres glass ved hvert deres bord og

Oslo

Bystyremøtene i høst er fastsatt til torsdagene 20. oktober, 17. november og 15. desember.

Heime og ute

Forts. fra side 3

- Oslo har 153,000 leiligheter, men trenger 171,480.
- Fjernsynsending startes fra Gøteborg 15. oktober.
- Malmbolaget i Narvik er Norges største skattyter.
- Bolaget skal i år betale 24,7 millioner kroner.
- «Isvestija» har på nytt fremholdt: Kina må med i FN.
- Kypros: Britiske commandos holder nå «orden» på øya.
- England skal til våren prøve nye atomvåpen i Australia.
- 300 bruer er for tiden under bygning i Norge.
- Kirkene også i Gøteborg har mye stått tomme.
- En annonsekampagne er startet for øket kirkegang.

Hvilket fylke har landets mert barnerike familie?

Vi ber bladets lesere sende oss materiale til å få spørsmålet besvart. Hvilket fylke vinner? Kom med navn, adresse, antall barn, alder på moren og faren, ta også med alder på barneflokkens eldste og yngste.

Hans Majestet var under flukten gjennom landet i april 1940 gang på gang i livsfare, forteller det danske Berlingske Tidende i forbindelse med omtalen av Trygve Lies bok «Leve eller dø — Norge i krig». Således bodde han under oppholdet på Otta «dør om dør med en kvinnelig nazist». Tja, — det er ikke så greit. Man går i fare hvor man går!

Leve eller dø Norge i krig

Forts. fra side 2

alene — hadde rett. «Koht kunne desverre heller aldri bli nervøs». «Koht hadde dessuten en mer dogmatisk tro på folkeretten enn en statsmann og utenriksminister bør ha». Farligere ble dette, fordi hans medarbeidere i Utenriksdepartementet, utenriksråd Bull og ekspedisjonssjef Tostrup, begge manglet fantasi og hadde vanskelig for å sette seg inn i andres tenkemåte. Det ble mer jus enn politiske spørsmål, som diskutertes i Utenriksdepartementet. «Det hadde vært bedre for landet om det hadde vært litt balanse i tingene, om en på dette tidspunkt hadde hatt en mer praktisk og mer politisk innstilling ledelse for departementet».

Lies skildring av regjeringens flukt gir en masse nye, nedverdiggende eller komiske detaljer til det sørgelige bilde, vi kjenner fra før. Her er indiskresjoner, som vil vekke forargelse hos ofrene og i de rett-troendes leir. Vi får høre at på veien nordover foreslo etpar regjeringsmedlemmer, at alle statsrådene skulle få utlevert hver sin to kilos gullbarre. Forslaget falt. Vi hører om nervøsitet for bombing og en nu og da opdukkende «Drang nach Osten». «Hambro brente etter å komme avgårde til Stockholm» og stakk av allerede om morgenen den 10. april.

Etter at Kongen hadde møtt minister Brauer på

ning, men ble strøket.

I et kapitel «Feil vi gjorde» forteller Lie, at regjeringen i London fikk høre at det i Norge gikk rykter om at den i begynnelsen av april var blitt varslet om det forestående angrep. Arkivsaken fra den tid var i Stockholm hos Jens Bull, som fikk i oppdrag å undersøke saken. — Bull sendte kopier til London av seks rapporter og referater han hadde funnet, derav 5 rapporter i tiden 1.—7. april fra legasjonen i Berlin med foruroligende rykter om tyske planer mot Danmark, og Syd Norge. Bull ledsaget disse rapporter, som han i sin tid selv hadde mottatt som utenriksråd, med følgende underlige kommentar: «at det kan ikke med noen rett påstås at legasjonen i Berlin, eller noen annen legasjon, eller den svenske utenriksminister har varslet om det forestående angrep». Lie underrettet Bull om at han ikke var enig i hans vurdering av de oversendte papirer, og presiserte sitt og regjeringens syn således: «Det forekommer oss at både de telegrammer som ble sendt og telefonsamtalene, når man ser dem i sammenheng, godtgjør at både legasjonen i København og i Berlin gjorde sitt ytterste for å få bragt de opplysninger de hadde skaffet seg til de norske myndigheters kunnskap, og for å varsle om at noe var i gjære». Lie gjengir disse dokumenter som bilag, og vier

Hallo Vegårshei!

På en auksjon hos Ulving i Tønsberg nå i september kjøpte en skipsreder fra Oslo et sjeldent og vakker gulvur, laget i Amsterdam i midten av 1700-tallet. Han måtte opp i 4950 kroner for å få tilslaget. Stor interesse vakte også en rekke andre gjenstander, bl. a. 6 småstoler og en armstol i bonderokokko, laget på Vegårshei omkr 1750. Ble solgt

† Vendelboeren Thomas Olesen Løkken, skomaker, sykkelreperatør, far til mange barn, realist og drømmer, en mann av rike åndsevner. To av hans farbrødre utvandret til USA og ble mormonbiskopper, høyt ansette geistlige. Selv slo L. seg på folkelivsskildring og ble bonde-dikter av betydelig format. En periode før krigen hadde han større utlån av sine bøker gjennom de danske folkeboksamlinger enn noen annen samtidig dansk dikter. Mest kjent er trilogien om Niels Hald, et verk om krisetida

vedkjennet oss, det Norge som seigt og trutt forsøker å bygge opp igjen alt fort som regjering og storting selger oss til fant på det internasjonale pengemarked.

Bare idioter i britisk utenrikstjeneste?

Den tidligere arbeidsminister George Brown har støttet opp under en påstand i Daily Mirror om at det «hovedsaklig sitter idioter i det britiske utenriksdepartement». Burges- og Maclean-affæren vil føre til nye krav om sikkerhetstiltak, men den rette veien å gå er å foreta en opprydding i departementet. Det er forferdende hvordan mange britiske diplomater opptrer, deres tankevirksomhet — om de har noen — ligger også sterkt tilbake. Deres uduelighet i tjenesten er åpenbar. Korrespondansen i Foreign Office er noe av det minst givende en kan innlate seg på. En undersøkelseskomisjon av alle partier må nedsettes for å se hvordan en skal kunne gjøre utenrikstjenesten helt effektiv, sa den tidligere statsråden.

Borgen får sagt det!

I en anmeldelse i Dagbladet av den amerikanske forfatter, Max Shulman's, hersellas over de amerikanske «krigshelter» (The Father Merchants), skriver Johan Borgen bl. a. følgende:

«Det står ikke til å nekte at den burleske skildringen fører tanken tilbake til mange rare forekomster under vår egen okkupasjon; de mange usmakelige og dypt forstemmende appeller fra London, som man her hjemme slet vett og forstand av seg for å lytte seg til i ulovlige radioer; skrytet av en smule inn-sats; svartebørsforbrytelsene som demoraliserte ellers gode jøssinger til anstendighetsgrensen og vel så det.» (Uth. her).

Vel — det er av sine egne man skal ha det!

C. C.

— Røros melder om lysere utsikter enn på halvhundre år.

denne gang ikke tomhendt tilbake. Som alle vet: Porkkala ble forlatt! Russerne viste med andre ord stor liberalitet — mot de beseirede fra

Du blir ikke rik av det du tjener, men av det du sparer.

Benjamin Franklin

Merkelig resultat

Under titelen «Uvdølene er flinke til å betale skatten», opplyser herredskassereren at Uvdal kommune i 1937/38 hadde en gjeld på kr. 178 000, mens den i dag har en formue på kr. 400 000. Dette betyr ikke, men her burde det være opplyst at all gjeld ble betalt under krigen, og at det i samme tid ble opparbeidet et fond på adskillig over kr. 100 000. — Når en vet at de som stelte med kommunens økonomi var menn med «nedsatte sjelsevner», er resultatet merkverdig.

Ungdomsskulane og folkehøgskulane er eit aktivum i folket vårt,

Kristian Ulltang

menligning med våre egne myndigheters behandling av den tapende part. Kort sagt: Halsstarrig frigis våre fanger — ikke!

Thomas Olesen Løkken's karakteristikk av oss norske

— At dere alltid skal ha noe å slåss om, men likevel sitter tverre med hvert deres glass ved hvert deres bord og ser olmt på hverandre uten å si noe som helst.

6,25
og 0,58

Meget betegnende for dagens noteringer er det at husmødre i Oslo nå må betale 6,25 pr. kilo for tyttebær, men slipper med 0,58 pr. liter for næringsmidlet helmelk, — hvilket er langt under hva det koster å produsere denne vare.

Motto Vegårshei!

På en auksjon hos Ulving i Tønsberg nå i september kjøpte en skipsreder fra Oslo et sjeldent og vakker gulvur, laget i Amsterdam i midten av 1700-tallet. Han måtte opp i 4950 kroner for å få tilslaget. Stor interesse vakte også en rekke andre gjenstander, bl. a. 6 småstoler og en armstol i bonderokokko, laget på Vegårshei omkr. 1750. Ble solgt for 3450 kroner. Disse møblers opprinnelse var ikke så lite av en overraskelse. Hvem på Vegårshei kan hjelpe oss med nærmere opplysninger?

Hvem regner du som bonde nr. 1 i ditt fylke?

Send oss en forslagsliste på 10 av de beste. Ved sammenstilling skulde vi da kunne komme til et resultat av stor interesse.

— Etter Eisenhowers sykdom har USA hatt det største kursfall siden 1929.

sen Løkken, skomaker, sykkelreperatør, far til mange barn, realist og drømmer, en mann av rike åndsevner. To av hans farbrødre utvandret til USA og ble mormonbiskopper, høyt ansette geistlige. Selv slo L. seg på folkelivsskildring og ble bondedikter av betydelig format. En periode før krigen hadde han større utlån av sine bøker gjennom de danske folkeboksamlinger enn noen annen samtidig dansk dikter. Mest kjent er trilogien om Niels Hald, et verk om krisetida blant bøndene etter den første verdenskrig. Løkken var ved sin død 78 år. Bodde i Kancelligården i Blokkhus, bak sanndynene på den sørlige bredd av Jamberbukten — et navn fra dengang samarbeidet mellom Vendsyssel og Agderkysten var mer levende enn idag og mange norske fant sin våte grav der. «Rett over bokta», sier fiskerne i Kragerø, Risør og Arendal. Engang da verden var mer normal enn nå handlet vi korn med vendelboerne, og ga dem tømmer i bytte. For at maten skal bli mest mulig dyr henter det nyeste Norge heller materi fra Svartehavet, Australia og California. Slike ting både gremmet og moret dikteren Thomas Olesen Løkken. Han så også med forakt på sine landsmenns import av kulturdrepene gangsterfilmer og annet juks. Vi håper at hans våkne samvittighet var en vekker for mange av dem som skal stå for den fremtidige kurs i Danmark.

for å gjøre at på veien nordover foreslo etpar regjeringsmedlemmer, at alle statsrådene skulle få utlevert hver sin to kilos gullbarre. Forslaget falt. Vi hører om nervøsitet for bombing og en nu og da opdukkende «Drang nach Osten». «Hambro brente etter å komme avgårde til Stockholm» og stakk av allerede om morgenen den 10. april.

Etter at Kongen hadde møtt minister Brauer på Nybergsund, ga han regjeringen en redegjørelse for møtet. Statsråd Nils Hjeltnet tok opp referat av redegjørelsen, ifølge hvilken Kongen hadde sagt: «Jeg kan ikke utnevne Quisling, som jeg vet ingen tillit har, hverken i vårt folk som helhet, eller i dets representasjon, Stortinget, til statsminister. Da ville han heller abdisere. «Kongen bøyet seg fram over bordet og brast i gråt, og tårene trillet også ned over Kronprinsens ansikt.» Det fins i referatet ikke ett ord som tyder på at Kongen heller ikke ville utnevne en annen regjering eller nekte å forhandle med tyskerne, hvis disse frafalt kravet om Quisling. Man har her en ny bekræftelse på, at bautastenen på Nybergsund er en bauta over Kongens nei til Quisling, og intet mere.

Et av de sjofleste kapitler under jakten på syndebukker var det nederdrettede forsøk på å få has på minister Scheel og legasjonsråd Ulrich Stang. De skulle ha forsømt sin underrettelsesplikt, ved å unnlate å bringe videre meddelelser som Stang skaffet seg i de første aprildager, om mistenkelig tysk aktivitet. Det skulle til og med ha vært i foræderisk hensikt. Det var disse varsler om det forestående angrep, som hverken Koht eller utenriksråd Bull forstod, og unnløt å bringe videre. Stang skulle nu ha skylden. Dette stod på Stangs tiltalebeslut-

gens syn således. «Det forekommer oss at både de telegrammer som ble sendt og telefonsamtalene, når man ser dem i sammenheng, godtgjør at både legasjonen i København og i Berlin gjorde sitt ytterste for å få bragt de opplysninger de hadde skaffet seg til de norske myndigheters kunnskap, og for å varsle om at noe var i gjære». Lie gjengir disse dokumenter som bilag, og vier dem en inngående omtale, med kritikk av Koht og av Bulls «naive standpunkt». Bull hadde vel forresten litt av ansvaret for at disse rapporter ikke kom til regjeringens kunnskap i april dagene.

Det bør tilføyes at det var fortjenstfullt av Ulrich Stang, uten hjelp av noen militærattasje, å skaffe disse opplysninger om det forestående angrep.

Den svenske legasjon i Berlin var utstyrt med 3 militærattasjeer og deres 3 adjutanter — også disse var ofiserer — samt en skare assistenter. Alle legasjoner uten den norske hadde militærattasjeer, og disse hadde sin klub, hvor nyheter ble utvekslet. Bare den norske legasjon var avskåret fra denne nyhetssentral.

E. BLEHR.

FOLK og LAND

Redaktør og utgiver:
JOHANNES KRINGLEBOTN

Ekspedisjon og kasse:
Postboks 3214, Oslo
Kierschowsgt. 5, Oslo
Telefon 37 76 96

Abonnementspriser:
Kr. 20.00 pr. år, kr. 10.00 pr. halvår. Sverige, Danmark: kr. 24.00 pr. år, kr. 12.00 pr. halvår. Utlandet for øvrig: kr. 28.00 pr. år, kr. 14.00 pr. halvår. I nøytralt omslag kr. 30.00 pr. år, kr. 15.00 pr. halvår.

Løssalgpris: 50 øre

Annonsepris:
32 øre pr. millimeter over én spalte.

Bruk postgiro nr. 16450
Sambandstrykkeriet
Oslo

— Gjør dette til et gullkantet papir for Din avis —

Sendes i lukket konvolutt.

TIL "FOLK og LAND"s OFFENSIV-ARKIV AV 7. JUNI 1955

Kierschowsgt. 5. Eller postboks 3214, Oslo.

Jeg har gjort min plikt, hermed en ny abonnent på vårt blad.

Send «Folk og Land» til:

Postadressen er:

Jeg har mottatt betaling for tiden 30. juni—30. desember med kr. 10.— eller med tillegg for lukket sending kr. 15.—, eller for tiden 30. juni 1955 til 30. juni 1956 med kr. 20.— — eller med tillegg for lukket sending kr. 30.— (stryk det som ikke passer).

Jeg påtar meg å ordne innbetalingen med postanvisning, sjekk, pengebrev, eller med giroblankett til nr. 16450.

Vennlig hilsen:

Min adresse:

Til påføring av oss:

Dette dokument innkommet som nr.

Dato: